

การพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

The Development of an Activity Organization Model for Enhance Moral Behavior and Ethics for Faculty of Education Students, Dhonburi Rajabhat University

นงเยาว์ อุทุมพร

Nongyao Utoomporn

รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Assoc Prof, Dr. Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

Corresponding author. E-mail: unongyao25@gmail.com

Received : July 15, 2021

Revised : September 10, 2021

Accepted : November 27, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม และ 3) เปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียน การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยมาใช้สังเคราะห์เป็นโครงสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรม 2) พัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมโดยผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและการหาประสิทธิภาพ 3) นำรูปแบบการจัดกิจกรรมไปใช้ และ 4) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่น (1044103) ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 23 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เวลาในการทดลอง 40 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) รูปแบบการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมและการวัดและการประเมินผล 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมพบว่า มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/ 84.89 และ 3) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรม พบว่า (1) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม เหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรม และพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดกิจกรรม คุณธรรมจริยธรรม ครุศาสตร์

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop an activity organization model to enhance moral and ethical behaviors in the aspects of discipline and responsibility for students of the Faculty of Education, Dhon Buri Rajabhat University; (2) to study the efficiency of the activity organization model and 3) to evaluate the effectiveness of the activity organization by comparing the students' pre-learning and post-learning scores. The research procedure consisted of 4 stages as follows: (1) studying the basic data, concepts, and theories from documents and research literature to be utilized for development of the activity organization model, (2) developing the activity organization model which was verified by experts for appropriateness of the model, (3) trying out the activity organization model and (4) evaluating the effectiveness of the activity organization model. The research sample consisted of 23 fourth year students in an intact classroom who enrolled in the Course 1044103: Research for Learning Development during the second semester of the 2019 academic year, obtained by cluster random sampling. The try-out period covered 40 hours. Data analysis was conducted using the mean, standard deviation, and t-test. The results of this research revealed that 1) the developed activity organization model was composed of the following four components: principle, objectives, steps of organizing activities, and measurement and evaluation; 2) the result of efficiency evaluation of the developed activity organization model revealed that its E_1/E_2 efficiency was 82.48/84.89; and 3) the effectiveness evaluation results of the developed activity organization model were as follows: (1) the sample students' post-learning mean scores on knowledge, moral and ethical attitude, moral and ethical reason, and moral and ethical behavior in the aspects of discipline and responsibility were significantly higher than their pre-learning counterpart mean scores at the .05 level of statistical significance; and (2) the sample students were highly satisfied with the activity organization model

Keywords: Activity organization model, Moral and ethical behavior, Faculty of Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรค 3 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษามุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ส่งผลให้นโยบายการศึกษาทุกระดับเน้นมาในเรื่องของการพัฒนาผู้เรียนในลักษณะองค์รวม (สำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา, 2560) และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใตสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข (ดี เก่งและมีความสุข) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) การเสริมสร้างการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์เป็นความมุ่งมั่นของการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะให้บุคคลเป็นผู้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ (คนเก่ง) ควบคู่ไปกับความองอาจทางด้านคุณธรรม จริยธรรม (คนดี) และมีความสุขในการดำรงชีวิต (คนมีความสุข) แต่ในสภาพเป็นจริงพบว่าการพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมยัง

เป็นปัญหาสำหรับคนในสังคมเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากครอบครัวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมส่วนใหญ่พบกับปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรมมากมาย เช่น การหย่าร้าง การทะเลาะวิวาท การนอกใจคู่สมรส การขาดความกตัญญู กตเวทิตาต่อพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย รวมทั้งปัญหาของสังคมโดยรวม เช่น ปัญหาอาชญากรรม การทุจริตคอร์รัปชัน การค้ายาเสพติด ส่งผลทำให้ปัจจุบันพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่มีความเคารพนับถือซึ่งกัน เห็นแก่ประโยชน์ตนเองมากกว่าส่วนรวม ไม่มีเมตตากรุณาและการเอื้อเฟื้อกันน้อยลง ไม่เชื่อฟังครูอาจารย์ ซึ่งนับวันจะยิ่งสร้างปัญหาแก่สังคมมากยิ่งขึ้น เช่น การติดเกม การหนีเรียน ปัญหาชู้สาว การยกพวกตีกัน ปัญหายาเสพติดยังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการดำรงชีวิตของคนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรมเท่าที่ควร

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ จากปรัชญาและวิสัยทัศน์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าบัณฑิตที่จบออกไปปรับใช้สังคมนั้น ควรที่จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและมีความรู้ควบคู่กัน ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (Thai Qualifications Frameworks of Higher Education: TQF) ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และสอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541, น. 192–193) ได้ให้แนวทางการจัดการศึกษาว่าต้องเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นคุณธรรมจริยธรรม เพราะคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนไทย หากได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะเป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นทั้งคนเก่งและคนดีที่มีแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมที่ถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมและไม่ก่อปัญหาให้กับประเทศชาติในอนาคต สำหรับการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีตามกรอบ TQF อาจารย์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นสอนเนื้อหาทางด้านวิชาการเป็นหลัก การสอดแทรกในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมค่อนข้างน้อย และยังพบว่า พฤติกรรมของนักศึกษาในด้านคุณธรรมจริยธรรมที่เป็นปัญหาคือในด้านความมีวินัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎและกติกาที่ตกลงร่วมกัน การรักษาวินัย การตั้งใจเรียนโดยไม่คุยหรือเล่นในห้องเรียน การรู้จักกาลเทศะในสิ่งที่ควร ไม่ควร และการขออนุญาตทุกครั้งที่จะเข้าและออกนอกห้องเรียน และพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักศึกษาเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา การส่งงานตามเวลานัด การตั้งใจทำกิจกรรมกลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและสมบูรณ์ การมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น และการรู้จักวางแผนและปฏิบัติตามแผน ยังเป็นปัญหาและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของฐาปนี พลิษฐ์เนาวกุล และพรสวรรค์ สุวัฒน์ศรี (2551, น.79) พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้แก่ การแต่งกายผิดระเบียบ ชู้สาว ไม่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่ซื่อสัตย์ ขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ดื่มสุรา เล่นการพนัน ยาเสพติด เที่ยวกลางคืน ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่น ทะเลาะวิวาท ไม่มีสัมมาคารวะ พูดจาไม่เหมาะสม และจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเพื่อนำมาประยุกต์ใช้สำหรับการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg (1976, pp. 33-36) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1989, pp. 1-60) แนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia, (อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2551, น. 237-239) และแนวคิดการจัดการ

เรียนรู้เชิงรุก (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2561, น. 35) มาสนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จริงหลาย ๆ ตัวอย่างหรือใช้เหตุการณ์จริง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่กระตุ้นให้มีการอภิปรายได้อย่างอิสระ กระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเลียนแบบพฤติกรรมรวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของคุณธรรมจริยธรรมนั้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จึงสนใจที่จะพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เพื่อเป็นแนวทางเสริมสร้างให้นักศึกษามีวินัยและความรับผิดชอบ สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF) และเป็นคนที่มีคุณภาพในสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบต่อ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบต่อ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบต่อ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมมีคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อ หลังการจัดการสูงกว่าก่อนการจัดการ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ (1044103) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวน 350 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อ นักศึกษาโดยการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมในรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ (1044103) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาใน 2 ด้าน คือ ด้านความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อ กิจกรรมการเรียนการสอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย
1) ความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ 2) เจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ 3) เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ 4) พฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ และ 5) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความหมาย แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม แนวคิด ทฤษฎี ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรม

ขั้นตอนนี้เป็นการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ นำผลจากการศึกษาทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นกรอบองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 วิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมในขั้นนี้เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้สาระสำคัญที่นำมาใช้เป็นกรอบในการสังเคราะห์ สาระขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการกิจกรรม ดำเนินการ โดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg (1976, pp. 33-36) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1989, pp. 1-60) แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia, (อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2551, น. 237-239; นางเยาว์ อุทุมพร, 2660, น. 27-29) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2561, น. 35)

2.3 สังเคราะห์ สาระขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการกิจกรรม และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

2.4 เครื่องมือ ประกอบด้วย เครื่องมือทดลอง คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมและเครื่องมือสำหรับประเมินประสิทธิภาพ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเครื่องมือสำหรับประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ คือ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรม เครื่องมือทดลองและเครื่องมือประเมินแต่ละชนิดมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.4.1 รูปแบบการจัดกิจกรรม กำหนดลักษณะของรูปแบบ วิธีดำเนินกิจกรรม เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมนำรูปแบบการจัดกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาและความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมโดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 จากนั้นนำรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากผู้เชี่ยวชาญ มาทดสอบประสิทธิภาพกับนักศึกษา โดยการหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยวได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 75.24/80.00 การหาประสิทธิภาพกลุ่มเล็กได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.95/83.89 และการหาประสิทธิภาพภาคสนามได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/84.89

2.4.2 แผนการจัดกิจกรรม มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้ 1) สร้างแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 3 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 40 ชั่วโมง 2) นำแผนกิจกรรมที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องของกิจกรรมกับรูปแบบการจัดกิจกรรม พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 3) นำแผนการจัดกิจกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.4.3 แบบทดสอบวัดความรู้ทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีวินัยจำนวน 1 ฉบับและความรับผิดชอบจำนวน 1 ฉบับ เป็นชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ฉบับละ 20 ข้อ ทั้ง 2 ฉบับ สร้างและนำแบบทดสอบวัดความรู้ทางด้านความมีวินัยที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนพิจารณาด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษา มีค่า IOC ระหว่าง 0.80–1.00 และหาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ผลการดำเนินการ มีดังนี้

1) แบบทดสอบวัดความรู้ทางด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย มีค่าความยากง่ายมีค่าระหว่าง 0.45–0.76 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.34-0.70 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson method) (นงเยาว์ อุทุมพร, 2560, น.166) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83

2) แบบทดสอบวัดความรู้ทางด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความยากง่ายมีค่าระหว่าง 0.33–0.75 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.38-0.80 และค่าความเชื่อมั่น 0.86

2.4.4 แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ สร้างและนำแบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00

1) แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.30–0.56 นำข้อสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่า 0.87

2) แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.32–0.65 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.82

2.4.5 แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นแบบทดสอบเลือกตอบจาก 4 ตัวเลือก มี 20 ข้อ คือ ความมีวินัยจำนวน 1 ฉบับและความรับผิดชอบจำนวน 1 ฉบับ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80–1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.33–0.76 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

2.4.6 แบบสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรม มีข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ จำนวนด้านละ 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.80–1.00

2.4.7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80–1.00 ความยากง่ายมีค่าระหว่าง 0.29–0.66 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.30–0.79 และนำแบบทดสอบทั้งฉบับมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80 ใช้สำหรับหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการจัดการ

ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดการจัดการไปใช้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่น (1044103) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถของนักศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือทดลอง คือ แผนการจัดการจัดการ เครื่องมือสำหรับประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการจัดการ คือ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรม พร้อมทั้งนำแบบทดสอบวัดความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรม แบบวัดเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม และแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ไปทดสอบนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการจัดการ รวมทั้งนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการจัดการ ไปให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำหลังจากผ่านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ด้านความมีวินัย และความรับผิดชอบ เจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม พฤติกรรมทางจริยธรรม ความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรม เปรียบเทียบคะแนนความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรม เจตคติทางคุณธรรมจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการจัดการโดยการทดสอบค่าที

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการจัดการ

การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการจัดการด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ โดยทำการเปรียบเทียบ 1) ความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรมก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมก่อนเรียน

และหลังเรียน 3) เหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนเรียนและหลังเรียน 4) พฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมก่อนเรียนและหลังเรียน 5) การศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการจัดกิจกรรม องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบมี สาระดังนี้

หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมเน้นให้นักศึกษาดตระหนักถึงการมีคุณธรรมจริยธรรมโดยการสร้างบรรยากาศและการใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักศึกษาหลาย ๆ ตัวอย่าง ทั้งที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และตอบสนอง เกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าของคุณธรรมจริยธรรม มีเหตุผล มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ร่วมทำกิจกรรมกับผู้อื่น ได้รับการบ่มเพาะการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ และคุณค่าที่ดีที่มีอยู่ในตัวนักศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการไตร่ตรอง การสื่อสารและการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล พร้อมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม คือ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ เจตคติทางคุณธรรม จริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย และความรับผิดชอบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Perception) ประกอบด้วย การทบทวนความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมของนักศึกษา การเสนอกรณีตัวอย่าง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเกี่ยวกับการสร้าง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ

2. ขั้นอภิปราย (Discussion) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ แสดงความคิดเห็นต่อกรณีตัวอย่าง และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและกิจกรรมที่จัดขึ้น

3. ขั้นศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing) ประกอบด้วย การศึกษาเพิ่มเติม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันในระหว่างการทำกิจกรรมและการสรุป

4. ขั้นสะท้อนคิด (Reflective thinking) ประกอบด้วย การนำเสนอผลงาน การอภิปรายในกลุ่มใหญ่ เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอนและการทำกิจกรรม

5. ขั้นสรุป (Conclusion) ประกอบด้วย การสรุป การอธิบาย และการบันทึกสรุปบทเรียน

6. ชั้นประยุกต์ใช้ (Application) ประกอบด้วย การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และการบันทึก การวัดและประเมินผล

เป็นการวัดและประเมินผลที่เกิดขึ้นก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และภายหลังการจัด
กิจกรรม โดยผู้ประเมินประกอบด้วยครู นักศึกษา และเพื่อนนักศึกษา

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า

ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม โดยการหา
ประสิทธิภาพแบบเดียวได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 75.24/80.00 การหาประสิทธิภาพกลุ่มเล็กได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ
80.95/83.89 และการหาประสิทธิภาพภาคสนามได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด
ไว้

3. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า

3.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความ
รับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความ
รับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยเหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความ
รับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและ
ความรับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($M= 3.93$,
 $SD=0.74$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. การพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนักศึกษาคณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา สามารถนำไปใช้พัฒนานักศึกษาให้มีพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม
ด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ
มีการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน และขั้นตอนแต่ละขั้นตอนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งเริ่มจากการสังเคราะห์
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรม และสังเคราะห์สาระขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยมีแนวคิด ทฤษฎีที่
นำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้มีพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ ซึ่ง

ประกอบด้วยทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia และแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการสังเคราะห์สาระต่าง ๆ ขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมจนได้รูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาครุศาสตร์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (1996) ที่ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมว่าผู้พัฒนาไม่ควรยึดมั่นกับทฤษฎีหรือหลักการเรียนรู้ใดเพียงอย่างเดียว จะเห็นได้ว่าการดำเนินการพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวคิดและหลักการพื้นฐานเป็นกรอบในการพัฒนาและได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทำให้รูปแบบการจัดกิจกรรมได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพเพื่อนำผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย

การสังเคราะห์สาระขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์สาระต่าง ๆ อย่างเชื่อมโยงกัน ตั้งแต่การวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม เชื่อมโยงไปสู่การสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมรวมทั้งการวัดและประเมินผลของรูปแบบการจัดกิจกรรม จากนั้นผู้วิจัยได้นำสาระต่าง ๆ มาจัดทำเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ และมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นไปทดลองสอนซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่าเมื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแล้ว ก่อนไปใช้อย่างแพร่หลาย ต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้สถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา เขมมณี (2551) ที่สรุปไว้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมจะต้องผ่านการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมให้เป็นระบบ โดยคำนึงถึงทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนี้ ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม มีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม แนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม และได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม จำนวน 3 ครั้ง คือ ใช้ทดลองแบบเดียวกับนักศึกษาจำนวน 3 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 75.24/80.00 การทดลองแบบกลุ่มเล็กกับนักศึกษาจำนวน 10 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.95/83.89 และการทดลองภาคสนามกับนักศึกษาจำนวน 30 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/84.89 ทำให้ทราบจุดบกพร่องในแต่ละครั้งที่ได้ทำการทดลอง และได้้นำจุดบกพร่องดังกล่าวไปแก้ไขปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้ดีขึ้น แต่ในการทดลองภาคสนามกับนักศึกษาพบว่า ค่าของค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.48/84.89 ซึ่งค่าของ E_2

สูงกว่าเกณฑ์มากกว่า 2.5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบทดสอบหลังเรียนมีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายค่อนข้างง่าย และมีอำนาจจำแนกปานกลางจำนวนมาก ส่งผลให้คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80 ที่ตั้งไว้มากกว่า 2.5 ประกอบกับในการทดลองนี้นักศึกษาที่เข้ากลุ่มทดลองมีความตั้งใจในการเข้าร่วมทำกิจกรรม ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ เป็นอย่างมากจึงอาจส่งผลให้ผลของ E_1/E_2 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยพิจารณาจาก

3.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบได้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมทั้ง 6 ขั้นตอน คือ **ขั้นรับรู้** **ขั้นอภิปราย** **ขั้นศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้** **ขั้นสะท้อนคิด** **ขั้นสรุป** และ **ขั้นประยุกต์ใช้** สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้น ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง เริ่มจาก**ขั้นรับรู้** นักศึกษาได้ทบทวนความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมของตนเองในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบจากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การนำเสนอกรณีตัวอย่าง การนำเสนอสถานการณ์ใกล้ตัวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ทำให้ทราบว่านักศึกษาแต่ละคนมีแนวความคิดและมีการปฏิบัติในด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง ได้มีโอกาสพูดคุยเล่าเรื่องประสบการณ์ของตนเองทั้งในด้านดีและด้านไม่ดี ได้เรียนรู้ว่าสิ่งใดควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติจากประสบการณ์ที่นักศึกษาและเพื่อนได้พูดคุยสนทนากัน **ขั้นอภิปราย** ผู้เรียนได้วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบกรณีต่อตัวอย่าง สถานการณ์ใกล้ตัว ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าสิ่งใดดีสิ่งใดไม่ดี **ขั้นศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้** นักศึกษาได้ศึกษาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบเพิ่มเติม ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน พูดหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กระทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่ม ร่วมกันวิเคราะห์ถึงผลดีของการปฏิบัติและผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามคุณธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยจัดกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น การอภิปราย การทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม และการทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่และการจำลองสถานการณ์ กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งประสบการณ์ความรู้สึกละเอียดและความคิดเห็นของแต่ละบุคคลจะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ เพราะการได้พูดคุย ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิด จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมความคิดและเหตุผลของตนเองและผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น **ขั้นสะท้อนคิด** ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของตนเองและผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น กว้างขวางขึ้น มีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น **ขั้นสรุป** เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาได้ทบทวน รวบรวม เชื่อมโยงความรู้และความคิดเห็นต่าง ๆ จนได้ข้อสรุปที่ชัดเจนถึงแนวคิดและการปฏิบัติในด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ รวมถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติ **ขั้นประยุกต์ใช้** เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นหาแนวทางในการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมไปปฏิบัติจริง เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติเป็นประจำใน

ชีวิตประจำวันของนักศึกษา ซึ่งการนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ที่
คงทน เข้าใจในเนื้อหาสาระได้ดียิ่งขึ้น (Eisenkraft, 2003, pp. 57-58) สอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (2546, น. 45)
ที่กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้ใดสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี หากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่อ
อารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียน โดยตรงก็จะยิ่งช่วยให้นักเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3.2 นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางคุณธรรมจริยธรรมและเหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรม
ด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 เนื่องมาจากว่าขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะขั้นศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักศึกษาได้ร่วมกัน
สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ทำร่วมกันแล้วสรุปผล ซึ่งเพียงเจ็ด เชื่อว่าการเรียนรู้ของบุคคลเกิดจากการ
ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และการได้มีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยให้เด็กเข้าใจความคิดเห็นของ
บุคคลอื่นมากขึ้นซึ่งเขาสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะกับปัญหาเชิง
จริยธรรม ดังนั้นการให้เด็กได้เข้ากลุ่มทางสังคมต่าง ๆ จะช่วยเด็กได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่น อันจะช่วย
ให้เขาได้พัฒนาจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว (ทิสนา แคมมณี, 2546, น. 14-15) สอดคล้องกับ สิริวรรณ
ฉันทะสานนท์ (2541, น. 48) ที่พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความ
เอื้อเฟื้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ พรธนิ ช.
เจนจิต (2550, น. 90) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงการมีจริยธรรมว่า
ทำได้โดยใช้สถานการณ์จริงหลาย ๆ ตัวอย่าง และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียน
อภิปรายได้อย่างอิสระรวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3.3 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความ
รับผิดชอบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการ
เสริมสร้างพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรม โดยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ
ความมีวินัยและความรับผิดชอบ โดยให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่มอบหมายในระหว่างการจัดการเรียนการ
สอนและการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาดูงานนอกสถานที่รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ จำนวนหลายครั้ง มีการให้นำเสนอ
ความคิดเห็นและร่วมอภิปรายในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้พบเจอในชีวิตประจำวัน ทำให้นักศึกษาเกิดการ
เรียนรู้ ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบที่ดีขึ้น นักศึกษามี
ความรู้ มีความเข้าใจและก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การสรุปสิ่งที่ได้
เรียนรู้จากกิจกรรมที่ทำร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความคิดเห็นของเพื่อนและ
บุคคลอื่นมากขึ้น นอกจากนี้การร่วมกันอภิปรายถึงการนำพฤติกรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบมาใช้ใน
ชีวิตประจำวันและสถานการณ์อื่น ๆ ผ่านการสนทนาถึงสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับบลูม ที่กล่าวว่า การ
ที่บุคคลมีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งใดแล้วได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ บุคคลนั้นจะเริ่มเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ซึ่งการที่ได้
เห็นคุณค่าของคุณธรรมจริยธรรมหรือค่านิยมใด ๆ แล้ว จะสามารถพัฒนาขึ้นเป็นลักษณะนิสัยได้ บุคคลนั้นจะต้อง
มีการนำไปปฏิบัติหรือนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของตน (ทิสนา แคมมณี, 2546, น. 45) นอกจากนี้ในขั้นศึกษา

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักศึกษา ได้มีโอกาสร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่ม ได้ศึกษาคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มเติม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มทำให้เกิดพัฒนาการทางพฤติกรรมจริยธรรมสูงขึ้น สอดคล้องกับผลวิจัยของสุวิทย์ สุขหมั่น (2546, น. 54) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มมีพัฒนาการทางพฤติกรรมจริยธรรมสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมินนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากทุกรายการประเมิน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ มีความเป็นกันเอง มีการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า การอภิปรายร่วมกัน และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นกันเอง มีการกระตุ้นและเสริมแรง จัดให้นักศึกษาได้ไปเรียนรู้และทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ มีการมอบหมายงานหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับนักศึกษาทุกคน ได้แสดงบทบาทของตนเอง มีความสนุกในการทำกิจกรรม ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบจากงานและกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งมีการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแลกเปลี่ยนกันระหว่างนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยความสุข สนุกและไม่เครียด สอดคล้องกับสุภาภรณ์ แก่นทอง (2545, น. 18) ที่กล่าวว่า การให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมกันสร้างความรู้และรับผิดชอบร่วมกัน โดยกำหนดสถานการณ์ที่ฝึกกระบวนการคิดและร่วมกันสรุปเป็นความรู้สู่กฎเกณฑ์ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มแล้วร่วมกันสรุป จึงก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับตนเองและเป็นความรู้ที่คงทน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมไปใช้

1.1 ครู/อาจารย์ที่ต้องการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบสามารถนำรูปแบบการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้ ตอบสนอง ความพึงพอใจและเห็นคุณค่าของคุณธรรมจริยธรรม จึงสอดคล้องกับการพัฒนาด้านความรู้และด้านจิตใจ โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรเข้ามาสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้ใช้รูปแบบดังกล่าวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป

1.2 การนำรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบไปใช้ ควรศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมทั้ง 4 องค์ประกอบ ตลอดจนขั้นตอนการจัดกิจกรรมทั้ง 6 ขั้นตอน เพื่อจะได้เห็นภาพรวมและทราบขั้นตอนการจัดกิจกรรม และควรมีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ เพื่อจะได้นำรูปแบบดังกล่าวไปใช้จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านการมีจิตสาธารณะ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาในสาขาอื่น ๆ และ/หรือในชั้นปีแรกที่เข้าศึกษา

2.3 ควรมีการวิจัยพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ โดยนำขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและศึกษาผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). *ที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต*. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย.
- ฐาปณีย์ พลิชฐ์เนาวกุล และ พรสวรรค์ สุวณิชศรีย์. (2551). *การศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- ทิตนา แฉมฉนิ. (2551). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แฉมฉนิ. (2546). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: เสริมสินพีรเพรส ซิสเต็ม.
- นงเยาว์ อูทุมพร. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. กรุงเทพมหานคร.
- พรณี ช. เจนจิต. (2550). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2561). *การเรียนรู้เชิงรุกแบบรวมพลังกับ PLC เพื่อการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ ฉันทะสานนท์. (2541). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนนต์สลิสม กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สุภาภรณ์ แก่นทอง. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “ร่วมกันสร้างความรู้และเรียนรู้อย่างมีความสุข”*. กรุงเทพมหานคร: กองทุนรางวัลเกียรติยศแห่งวิชาชีพครู (กรค.)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุวิทย์ สุขหมั่น. (2546). *ผลของการใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัฒนาเด็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
ขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).*
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.* กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา.

Bandura, A. (1977a). *Social learning theory.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

_____. (1989). Social cognitive theory. In R. Vasta (Ed.), *Annals of child development. Vol. 6. Six theories of child
development.* pp. 1-60. Greenwich, CT: JAI Press.

Eisenkraft, A. (2003). Expanding the 5E Model. *Science Education, 5(6),* .57-59.

Joyce B., & Weil M. (1996). *Model of teaching* (5th ed). Boston: Allyn and Bacon.

Kohlberg, L. (1976). Moral stages and moralization: The cognitive development approach, *In
Moral Development and Behavior: Theory, Research and Social.* Lickana, T. (ed.)
New York: Holt Rinehart and Winston.